

MÜSTƏQİL AZƏRBAYCAN UĞRUNDU MÜBARİZƏ DÖVRÜNÜN JURNALİSTİKASI

РЕЗЮМЕ

Национальная печать освещала все сферы жизни общества, способствовала национальному возрождению, призывала к борьбе с невежеством. В статье анализируется роль Азербайджанской Демократической Республики в борьбе за независимость, народное просвещение, национальные идеи.

Ключевые слова: пресса, газет, Азербайджан, нация, история, свобода

SUMMARY

National press has highlighted all levels of social life, gave a push to the national – moral revival, put a struggle against ignorance on the agenda. Establishment of Azerbaijan National Republic was self-approvement of national state ideal, disputes of many years, national fights made for azerbaijanism.

Key words: press, newspaper, Azerbaijan, nation, history, freedom

Azərbaycan tarixinin lazımlıca öyrənilməmiş dövrlərindən biri 1918-1920-ci illərdir. Halbuki, təxminən 105 il müstəqillik hüququndan məhrum edilmiş xalqımız məhz bu illərdə istiqlaliyyət qazanmış, öz müstəqil milli dövlətini – Azərbaycan Demokratik Respublikasını yaratmışdır. Bu tarixi gün 28 May 1919-cu ilə təsadüf edən bir gündür.

M.Ə.Rəsulzadənin Xalq Cumhuriyyəti yaratmaq ideyası və fikri nə hələ 1917-ci il burjuademokratik inqilabının qələbəsindən, yəni mütləqiyət rejiminin süqtündən sonrakı ilk həftələrdə gəldiyini söyləmək olar. Bunu onun redaktoru olduğu "Açıq söz" qəzetində dərc edilən məqalələri aydın göstərir.

Bu həqiqətdir ki, Müstəqil Azərbaycan Demokratik Respublikası olmasayı, inдиki müstəqil Azərbaycan da yaranmadı. Biz bu tarixi həqiqətə əsaslanmaqla tariximizin 1918-1920-ci illər kimi çox mürəkkəb, ziddiyyətli və möhtəşəm dövrünü elmi cəhətdən tədqiq etməli, müasir və gələcək nəslə çatdırılmalıdır.

Xalqın mənəvi qüvvət və qüdrət, yaşamaq və yaratmaq əzmi, birlik və vəhdəti, cəsarət və inamı birinci növbədə imtahan günlərində, ölüm və ya olum meydanlarında aşkara çıxır. Tək-tək insanlar kimi, bəzən xalqlar da imtahan verməli olurlar, tarix qarşısında, qoyub getdikləri torpaq və gələcək nəsil qarşısında. ən böyük qəhrəmanlıq tarixi imtahandan müzəffər çıxmışdır.

Rus imperiyasının yardımı ilə erməni millətçilərinin Azərbaycanda tərətdiyi müsibətləri göstərən yazılar elə bil bu gün bizim qarşımızda ayna tutur. Ermənilərin bugünkü iddialarının əsas məqsədini açıqlamaq üçün haqlı olaraq müxtalif tarixa üz tutur: "Əkinçi", "İrsad", "Açıq söz", "Tərəqqi" kimi qəzetlərdə çap olunan yazılarla bizi erməni fitnəsinin tarixi köklərini anlamağa və bunları təhlildən keçirməyə çağırır. [3]

Elə "Əkinçi"dən başlamış 20-ci illər kimi dərc olunmuş anadilli mətbuatımızı bugünkü gənc nəslə ətürsək çox şey qazanmış olarıq. Mətbuat səhifələri fikir xəzinəsidir, düşüncə xəzinəsidir, xalqımızın düşmənlərinə qarşı mübarizə meydanıdır.

Milli mətbuat cəmiyyət həyatının bütün qatlarına işq salmış, milli-mənəvi oyanışa təkan vermiş, cəhalətə qarşı mübarizə aparmağı gündəmə gətirmişdir. Azərbaycanın görkəmli ziyyətlərini öz ətrafinda birləşdirərək mübarizə cəbhəsində vahid mövqedən çıxış etmələrinin təmin olunması ilə Həsən Bəy Zərdabi maarifçiliyi ideyadan hərəkat səviyyəsinə istiqamətləndirmək vəzifəsini həyata keçirmiştir.

Ancaq etiraf etmək lazımdır ki, milli istiqlal kitabı olan "Molla Nəsrəddin" jurnalı və cəmi bir neçə mətbuat orqanı istisna olmaqla XX əsrin əvvəlləri Azərbaycan mətbuat orqanlarının əksəriyyətinin arxasında məşhur Bakı sərmayədarları, yaxud da müəyyən ixtimai

qurumlar və partiyalar dayanır. Buna baxmayaraq, həmin mətbuat orqanları yeni əsrin abhavasına uyğun olaraq ümumi ixtimai fikir, milli düşüncəni ifadə etməyə çalışmış, sərbəst mövqe nümayiş etdirə bilməşdir. Bütün bunlar ümumiyyətlə cəmiyyət həyatında demokratik proseslərin mətbuatda əks etdirilməsinə və milli ideyaların ön cəbhəyə çəkilməsinə öz töhvəsini vermişdir.

Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinini orqanı olan məşhur "Azərbaycan" qəzeti ölkəmizdə birinci rəsmi dövlət qəzeti kimi milli mətbuatımızın tarixində şərflə yer tutur. Fikrimizcə, 1918-ci il 15 sentyabrda nəşrə başlayan "Azərbaycan" qəzetiňin meydana çıxması tədricən XIX əsrin ikinci yarısından etibarən başlanan və XX yüzilliyin əvvəllərində genişlənib milli hərəkətə əvərilən proseslərini yaşıyan azərbaycanlıq dalğasının məntiqi nəticəsi idi. Hələ xanlıqlar dövründə parçalanmanın tərətdiyi fəlakətləri dərən Azərbaycan xanlarından bir çoxunun nəcət yoluńun ittifaqda, birlükde olduğu qənaatına gəlmələri azərbaycanlılığın ilkin tumurcuqlarını doğurmuşdur. Bundan sonra çar Rusiyasının işgalinə qarşı əks reaksiyaların nəzərə çarpımı azərbaycanlıq düşüncəsinin formallaşmasına mühüm addıma əvərilmişdi.

"Azərbaycan" qəzeti Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin şərfləyin mətbü salnaməsidir. "Azərbaycan" qəzetiňin Gəncə və Bakı nəşrlərində Xalq Cumhuriyyəti hökumətinin həyatında baş vermiş bütünlükdə hadisələr və proseslər özüntün layiqli əksini tapmışdır. Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin istiqlal bayannaməsi, AXC Milli Məclisinin işə başlaması və şəfəliyyəti, Bakının Qafqaz İsləm Ordusu tərəfindən azad olunması, Bakı Dövlət Universitetinin yaradılması, dövlət müstəqilliyinin ildönümünün qeyd edilməsi, hətta hakimiyətin bolşeviklərə təhvil verilməsi zərurəti və s. kimi tarixi hadisələri bütünlükdə təfərrüati ilə öyrənmək üçün "Azərbaycan" qəzeti mötəbər mənbədir.

Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin yaranması azərbaycanlıq uğrunda aparılan çoxillik mübahisələrin, millət davasının, milli dövlət idealının özüntüəsidi id! [2]

"Azərbaycan" qəzetiňin Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin mətbü orqanı olaraq çap edilməsi yeni yaranmış müstəqil dövlətin demokratik statusa malik olduğunu bəyan edən mühüm faktordur. Azərbaycanlıq, cəmhuriyyətçilik və istiqlalçılıq onları birləşdirən əsas ideal id! Bütövlükde "Azərbaycan" qəzetiňin ideya əsasını azərbaycanlılığın milli dövlətçiliklə və istiqlalçılıqla vəhdəti təşkil edirdi.

Şərqi ilk demokratik dövlətinin rəsmi mətbü orqanının "Azərbaycan" adlandırılmasının təkcə bir qəzeti deyil, bütövlükde bir ölkənin azərbaycanlılığın baş qərgahı statusunun qazanmasının rəmzi ifadəsidir!

1891-ci 16 noyabrda "Kəşkül" qəzeti ndə "Azərbaycanlı" imzası ilə çap olunmuş bir məqalədə "Siz nə millətdənsiniz" sualının qoyulması və cavabında xarici bir vətəndaşın dili ilə "Sizin millət Azərbaycandır" cavabının verilməsi ilə Azərbaycanlıq konkret bir qəvvəyə olaraq gündəmə gətirilmişdi. Bunun ardınca görkəmli publisist və ixtimai xadim Məhəmmədəgə Şah taxtının 1891-ci ildə "Kaspi" qəzeti ndə çıxmış bir məqaləsində "Zaqafqaziya müsəlmanlarını azərbaycanlılar, onun dilini isə Azərbaycan dilini" adlandırması ilə məsələyə elmi cavab verilmişdi.

XX əsrin ilk Azərbaycan qəzeti olan "Şərqi-Rus" (1903-1905) milli oyanış sahəsində başlanan prosesi dərinləşdirmişdir. Baş redaktor, görkəmli Azərbaycan ziyalisi Məhəmmədəgə Şah taxtının 1891-ci ildə "Kaspi" qəzeti ndə çıxmış bir məqaləsində "Zaqafqaziya müsəlmanlarını azərbaycanlılar, onun dilini isə Azərbaycan dilini" adlandırması ilə məsələyə elmi cavab verilmişdi. Əsasən ədəbi şəxsiyyətlər əsasında qurulan Nizami, Füzuli, Mirza Fətəli Axundzadə məktəbləri ilə yanaşı, mətbuat orqanlarının meydana çıxardığı "Molla Nəsrəddin" və

"Füyuzat" ədəbi məktəblərinin yaranması ilə ədəbiyyatın və mətbuatın müstərek iştirak etdiyi yeni tipli cərəyanlar parlamağa başlamışdır. [8]

Azərbaycan mediası Həsən bəy Zərdabi ilə başlayıb. Ancaq ikinci nəfəsi Nəcəf Nəcəfov və "Azadlıq" qəzeti olub. İndi çoxları tarixi çox yönə fırlatmaq istəsə də, bu şəksizdir ki, "Azadlıq" Azərbaycanın alternativ fikir tribunası olaraq ilkdir. Nəcəf Nəcəfov isə bu tribunanın yaradıcısı olub. 1989-cu il dekabr ayının 24-də qəzetiñ ilk sayının nəşri nəinki Azərbaycanda, o zaman hələ salamat olan Sovetlər Birliyi miqyasında böyük hadisə oldu. Doğrudur, buna qədər Sabir Rüstəmxanlının redaktorluğu ilə "Azərbaycan" qəzeti vardi, "samizdat" lar vardi. Amma "Azadlıq" məhz öz missiyasına və yoluna görə yeni media tarixinin başlangıcıdır. Qəzetiñ adı milli-azadlıq hərəkatı ilə assosasiya olunur və Azərbaycanın müstəqilliliyində əvəzsiz xidmət göstərib.

Jurnalıtlar və ən başlıcası oxucular yaradıcı axtarış, fikir azadlığı, müzakirə və mübahisə etmək hüququ əldə etdilər. Və nəticə olaraq uzun müddət qadağaya qoyulan, hökumət əleyhinə mövzular hesab edilən mövzular işıqlandırıldı. Lakin avtoritar sistemdə həqiqət və ədalət axtarışı jurnalıtları əsas fəlakət mənbəyinə – dövlət quruculuğu, cəmiyyətdə dəyərlər sistemi, onun üzvlərinin ikiüzlülüyü və açıq yalanlara gətirib çıxarmaya bilməzdi. Bu cür təhlükəli həddə çatan "Molodyojka" dayanmadı və heç kimin hec zaman özünə rəva görmədiyini o, özünə rəva gördü – komsomolun mərkəzi orqanları və Azərbaycan KP MK rəhbərləri daxil olmaqla, hakimiyyətin nüfuzunu şübhə altına almağa başladı. Bu, görünənməmiş hal idi.

"Molodyojka"nın jurnalıtları durğunluqdan oyanan sovet cəmiyyətinin ilk sıralarında gedirdilər, aşkarlıqdan istifadə edədək həqiqəti deməyə can atıldılar. Və 80-ci illərin sonlarında bu istək sarsılmaz görünən totalitar dövlətin qaydaları ilə bir araya sığdırdı. [9]

Azərbaycanda ilk dəfə olaraq belə missiyani öz üzərinə götürən bir qrup jurnalıst Nəcəf Nəcəfov rəhbərlik edirdi. O zaman Azərbaycanda tarixi presedent yarandı ki, bunu da şərti olaraq jurnalıtların dissident hərəkatı adlandırmaq olar.

Bu hərəkətin prinsiplərini qisaca ifadə etsək, demək olar ki, bu gün bunları azad mətbuatın prinsipləri adlandırmaq qəbul olunub. Lakin o zaman hələ SSRİ-də heç kim bilmirdi ki, bu nədir və ümumiyyətlə, mətbuatın azad olmasını düşünen adam az idi.

Qarabağ münaqişəsinin başlanması ilə Azərbaycanda dissident jurnalıstin xarakteri dəyişmədi. Əksinə, sərtlər dəyişdi. "Molodyoj Azerbaydjana"nın dissident jurnalıtlarının sayəsində milli maraqların müdafiəsi kimi bu mövzulara qoyulan yasaq faktiki olaraq aradan qaldırıldı.

İlk dəfə ölkə vətəndaşları qəzet sahifələrində xalqın maraqlarına təhlükənin olması və onun müdafiəsinin vacibliyi barədə danışındılar. Azərbaycan xalqının Moskvaya açıq meydan oxumasında Nəcəf Nəcəfovun böyük xidmətləri vardi.

O zaman Qorbaçovun timsalında ölkənin ali rəhbərliyi tərəfindən qəbul olunan qərarların məqsədə uyğunluğunu və düzgünüyünnü ilk şübhə altına alanlar arasında jurnalıtlar vardi.

N.Nəcəfovun rəhbərliyi dövründə "Azadlıq" ölkədə ən populyar qəzet idi. Xalq Cəbhəsinin organı olmasına baxmayaraq, onun redaktoru ədalət uğrunda mübariz qalmağa davam edirdi. Özünün partiyadaxili mahdud maraqların ifadəcisinə çevrilmesinə imkan vermir. O, bu keyfiyyətlərini heç zaman itirmədi və dəfələrlə bürüza verdi: DİN rəhbəri İsgandər Həmidovla münaqişədə öz həmkarlarını müdafiə edəndə də, 1993-cü ildə AXC hökumətinin apardığı daxili və xarici siyasetlə razı olmayıaraq ölkə prezidentinin müşaviri postundan nümayişkarana şəkildə gedəndə də. [9]

Çağdaş Azərbaycan jurnalıtkasına belə güclü və müsbət təsir edən, bu cür parlaq iz qoyan ikinci bir ad çəkmək çətindir.

ƏDƏBİYYAT

1. Əzimova A. Müasir dövr Azərbaycan mətbuatında bədii publisistika (Azərbayca, Ulduz və Qobustan jurnallarının materialları əsasında) namizədlik dissertasiyasının autoreferati.

Bakı 2010

2. Həbibbəyli İ. "Müstəqil Azərbaycanın "Azərbaycan"ı" məqaləsi. B. 2013
3. Hüseynov Ş. Müstəqilliyyin çətin yolu... Bakı "Elm" 2009
4. Hüseynov Ş. "Azərbaycan" qəzətində parlament hesabatları və şəhərləri (noyabr 1918-aprel 1920) II cild
5. Quliyeva Q. "İstiqlala gedən yolumuz 28 Maydan keçir" məqaləsi. "Kaspı" qəzeti 2015
6. Məmmədli C. Jurnalistikən müasir inkişaf meyilləri. Bakı 2006
7. "Azərbaycan" qəzeti 1990
8. "525-ci" qəzet 30 oktyabr 2012
9. www.bizimyol.info